

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

en minimumsprisordning, som man har det mellem de seks, men at enhver beskyttelsesordning af denne karakter skal bringes under fælleseuropæisk kontrol og afvikles gradvis år efter år. Dette må være i Danmarks interesse, og jeg vil yderligere mene, at det i høj grad også er i Europas interesse. Jeg tror, det er rigtigt, hvad jeg prøvede at udtrykke forleden dag, og hvad jeg også synes det ærede medlem hr. Frode Jakobsen strejfede her i aften, at et forsøg på at lave en fælleseuropæisk økonomisk ordning, ligegyldigt hvilket navn man giver denne ordning, som ikke samtidig løser det fælleseuropæiske landbrugsproblem på en rimelig måde, er en dårlig ordning. Derfor mener jeg, at de principper for en landbrugsordning, vi her har ridset op, er sådanne, at danske og europæiske interesser kan trække fuldstændig parallelt.

Flere af de ærede medlemmer, der har fremsat indlæg i denne vigtige debat, har været inde på spørgsmålet om karakteren af de præferencer, de seks lande yder hinanden indbyrdes. Det ærede medlem hr. Per Federspiel mente, at præferencerne, som de seks lande yder hinanden indbyrdes, vil komme til at bestå, uanset om vi får et frihandelsområde. Det håber jeg ikke bliver tilfældet, for i så fald er vore bestræbelser ikke lykkedes. Jeg synes, det er meget vigtigt, at man forstår, at de bestræbelser, vi gør os her ved frihandelsområdeforhandlingerne, netop går ud på at sikre Danmark adgang til de seks' marked uden forskelsbehandling. Det er det, der er kernen og marven i vor landbrugs politik i forhold til frihandelsområdet. Hvis man ikke har forstået det, har man ikke forstået et af de væsentlige momenter forbundet med frihandelsområdeforhandlingerne. Et herfra forskelligt spørgsmål er naturligvis, i hvilken grad vi vil nå dette mål. Herom forstår jeg at vi er helt enige: at dette kan ikke vurderes endnu.

Jeg ønsker at gøre opmærksom på dette også i forbindelse med de argumenter, det ærede medlem hr. Niels Eriksen var inde

på. Det ærede medlem pegede på, hvordan en række varer, der indtager en stilling af voksende betydning i dansk landbrugseksport, såsom æg, kød og ost, har deres største afsætning til de seks' markeder og ikke til England. Det er fuldstændig korrekt, og netop derfor er det jo, at vi gennem frihandelsområdet forsøger at skabe fortsatte afsætningsmuligheder også over for de seks uden forskelsbehandling, også for æg, kød og ost. Dette mål er der fuldstændig enighed om mellem det ærede medlem hr. Niels Eriksen og regeringen. Vi vil ikke skubbes ud af disse nye markeder for de nævnte produkters vedkommende, og netop derfor, for at bevare den fulde adgang til disse markeder, er ikke-diskrimination det væsentligste punkt for os under frihandelsområdeforhandlingerne.

Det er naturligvis noget, der ikke blot gælder for landbrugsvarer, men også for industrivarer. Jeg forstod så udmærket det eksempel, det ærede medlem hr. Heick fremdrog om en legetøjsfabrikant i Billund, tror jeg det var, der havde skrevet i bladet Arbejdsgiveren, at hvis han fik toldfri og restriktionsfri adgang til det tyske marked, ville han udvide sin fabrik, men hvis han ikke fik told- og restriktionsfri adgang til det tyske marked, ville han måske lukke den og flytte den syd for grænsen. Det er bare vigtigt, at man forstår, at allerede med det foreliggende engelske forslag om et frihandelsområde vil den pågældende legetøjsfabrikant være sikret told- og restriktionsfri afsætning på det tyske marked. Det er ikke på det punkt, der er nogen tvivl. Tvivlen refererer sig til landbrugsområdet. Det ærede medlem hr. Per Federspiel var inde på nogle betragtninger over landbrugets stilling til henholdsvis de seks landes marked og frihandelsområdet. Det er allerede blevet kommenteret fra flere sider, og jeg skal ikke gå nærmere ind på det, men kun føje til, at uanset hvad den enkelte landmand eller den enkelte landmands organisation må mene om tilslutning til de seks eller ikke-tilslutning til de seks, så kan jeg ikke fore-